

سوره صافات

شماره: ۳۷

جزء: ۲۳

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۵۶

تعداد آیه: ۱۸۲

ahlolbait.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.

وَالصَّافَّاتِ صَفًا

سوگند به صف بستگان [مانند فرشتگان، نمازگزاران و
جهادگران] که صفی [منظم و استوار] بسته‌اند، (۱)

فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا

و به بازدارندگان که [انسان را از گناهان] به

شدت باز می‌دارند، (۲)

فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا

و به تلاوت کنندگان وحی، (۳)

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

که بی تردید معبود شما یگانه است، (۴)

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ

پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست،

و پروردگار مشرق ها، (۵)

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

همانا ما آسمان دنیا را به زیور ستارگان آراستیم، (۶)

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ

و آن را از هر شیطان سرکشی حفظ کردیم، (۷)

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

آنان نمی توانند به سخنان فرشتگان بسیار مکرم و شریف گوش فرا دهند، و [هرگاه به گوش دادن برخیزند] از هر سو [شهاب] به سویشان پرتاب می شود، (۸)

دُحُورًا^ط وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

تا با خفت و خواری رانده شوند، و برای آنان عذابی

همیشگی است، (۹)

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

مگر آنکه شیطانی خبری را [دزدانه و] با سرعت بر باید [و فرار کند] که

در این صورت گلوله ای آتشین و شکافنده

او را دنبال می کند. (۱۰)

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمٌ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۚ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ
طِينٍ لَّازِبٍ

پس از منکران معاد بپرس: آیا آفرینش آنان سخت تر و دشوارتر است یا آنچه
[مانند فرشتگان، آسمان ها، زمین، کوه ها و...] آفریده ایم؟ [به یقین آفرینش
آنان کاری ناچیز است چون] ما آنان را از گلی چسبنده آفریده ایم، (۱۱)

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

بلکه [تو از انکارشان] تعجب می کنی و آنان

مسخره می کنند، (۱۲)

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ

و هنگامی که به آنان تذکر، می دهند

متذکر نمی شوند؛ (۱۳)

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ

و چون معجزه ای را می بینند به شدت مسخره می کنند

[و دیگران را هم به مسخره وامی دارند،] (۱۴)

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و می گویند: این جز جادویی آشکار نیست. (۱۵)

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

[می گویند:] آیا زمانی که ما مُردیم و خاک و استخوان

شدیم، حتماً برانگیخته می شویم؟ (۱۶)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

و آیا پدران پیشین ما [هم برانگیخته می شوند؟] (۱۷)

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

بگو: آری، [برانگیخته می شوید] در حالی که خوار و ناچیز

هستید. (۱۸)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

جز این نیست که آن یک فریاد عظیم است که [وقتی واقع شود] ناگاه

[همه زنده می شوند و حیرت زده منظره

قیامت را] می نگرند، (۱۹)

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ

و می گویند: ای وای بر ما! این روز جزاست! (۲۰)

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

[آری] این همان روز جدایی [میان حق و باطل] است که

همواره آن را انکار می کردید. (۲۱)

اَحْسُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُوْنَ

[آن گاه ندا رسد:] ستمکاران و هم ردیفان آنان و معبودهایی

را که همواره به جای خدا می پرستیدند، گردآورید. (۲۲)

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ

پس همه را به سوی راه دوزخ راهنمایی کنید. (۲۳)

وَقِفُّهُمْ ^{عَلَيْهِمْ} إِنَّهُمْ مَسْئُؤُونَ

آنان را نگه دارید که حتماً مورد بازپرسی

قرار می گیرند. (۲۴)

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصِرُونَ

[به آنان گویند:] شما را چه شده که یکدیگر را [برای رهایی

از عذاب] یاری نمی‌دهید؟ (۲۵)

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

[نه اینکه نمی توانند یکدیگر را یاری دهند] بلکه آنان امروز

فروتنانه تسلیم [قدرت حق] هستند، (۲۶)

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

به یکدیگر رو کرده از هم می پرسند:

[این چه وضعی است؟] (۲۷)

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

[پس پیروان گمراه به پیشوایان گمراه کننده] می گویند: همانا شما
از راه خیرخواهی به سوی ما می آمدید، [ولی کارتازان جز فریب و
نیرنگ نبود!] (۲۸)

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

می گویند: [ما را تقصیری نیست] بلکه خود شما

اهل ایمان نبودید، (۲۹)

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ

و ما را بر شما هیچ تسلطی نبود، بلکه شما مردمی

طغیان‌گر و سرکش بودید. (۳۰)

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ

اکنون فرمان عذاب پروردگارمان بر ما محقق و ثابت شد که

همه ما چشندگان عذاب خواهیم بود. (۳۱)

فَأَعْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ

[سبک مغزی و تعصب شما زمینه گمراهی شما شد] پس ما

شما را گمراه کردیم؛ زیرا خودمان گمراه بودیم، (۳۲)

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

پس بی تردید همه آنان در آن روز در

عذاب شریک اند، (۳۳)

إِنَّا كَذَلِكْ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

ما با مجرمان این گونه رفتار می کنیم؛ (۳۴)

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

زیرا آنان چنین بودند که هر زمان به آنان می گفتند: معبودی

جز خدا نیست، تکبر می کردند، (۳۵)

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَرِكُمْ لَشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ

و [همواره] می گفتند: آیا باید به خاطر شاعری دیوانه

معبودان خود را رها کنیم؟! (۳۶)

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ

[چنین نیست که می پندارید] بلکه او حق را آورده و پیامبران

را تصدیق کرده است. (۳۷)

إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ

بی تردید شما [کوردلان] عذاب دردناک

را خواهید چشید، (۳۸)

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و جز آنچه که همواره انجام می دادید، پاداش داده

نمی شوید، (۳۹)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

جز بندگان خالص شده خدا

[که از هر کیفری در امانند،] (۴۰)

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ

برای آنان رزق و روزی معین و ویژه‌ای است، (۴۱)

فَوَاكِهَ^ط وَهُمْ مُكْرَمُونَ

میوه‌هایی [گوناگون] در حالی که مورد اکرام

خواهند بود، (۴۲)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

در بهشت های پر نعمت، (۴۳)

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

در حالی که بر تخت هایی روبه روی یکدیگر

[تکیه زده اند،] (۴۴)

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

جامی از نوشیدنی زلال و پاک گرداگردشان

می گردانند، (۴۵)

بَيُّضَاءَ لَدَّةٍ لِلشَّارِبِينَ

[نوشیدنی] سپید [و درخشنده] و لذت

بخش برای نوشندگان، (۴۶)

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

نه در آن مایه فساد [جسم و عقل] است، و نه از

آن مست و بیهوش می شوند، (۴۷)

وَ عِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ

و در کنارشان زنانی هستند که فقط به شوهرانشان

عشق می ورزند. (۴۸)

كَأَنَّهِنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ

گویا آنان [از سپیدی] تخم شترمرغی هستند که [زیر پر و بال]
پوشیده شده‌اند [و هرگز دست کسی به آنان نرسیده است.] (۴۹)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

پس برخی از آنان به برخی دیگر رو کرده از

[حال] یکدیگر می پرسند. (۵۰)

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ

گوینده‌ای از آنان می گوید: همانا من [در دنیا]

هم نشینی داشتم. (۵۱)

يَقُولُ أَأِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ

[که همواره از روی تعجب به من] می گفت: آیا تو از باور

دارندگان [رستاخیز و زنده شدن مردگان] هستی؟ (۵۲)

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَدِينُونَ

آیا زمانی که ما مردیم و خاک استخوان شدیم، حتماً [زنده

می شویم و] پاداشمان می دهند؟ (۵۳)

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

[سپس به دوستان بهشتی خود] می گوید: آیا شما با من به دوزخ
سر می کشید [تا از هم نشینم خبری بگیرید که در کجا و در چه
حالی است؟] (۵۴)

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

پس خود او به دوزخ سر می کشد و هم نشینش را وسط

دوزخ می بیند. (۵۵)

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأُزِيدَنَّ

[به او] می گوید: به خدا سوگند نزدیک بود،

مرا به هلاکت بیندازی. (۵۶)

وَأُولَا نِعْمَةٌ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

و اگر توفیق و رحمت پروردگارم نبود، حتماً از

احضارشدگان [در دوزخ] بودم. (۵۷)

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ

[آن گاه به دوستان بهشتی خود می گوید:] آیا ما [برای

همیشه در بهشتیم و] هرگز نمی میریم؟ (۵۸)

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

[و] جز همان مرگ نخستین [که در دنیا سراغمان آمد مرگی دیگر
به سراغمان نخواهد آمد] و ما هرگز عذاب نخواهیم شد؟ [شگفتا!
چه لطف خاصی از سوی خدا به ما شده است!] (۵۹)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بی تردید این همان کامیابی بزرگ است. (۶۰)

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

پس باید برای چنین پاداشی عمل کنندگان عمل کنند. (۶۱)

أَذَلِك خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ

آیا این [بهشت جاودان پر نعمت] برای پذیرایی بهتر است یا

درخت زقوم؟ (۶۲)

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

ما آن را برای ستمکاران مایه شکنجه و عذاب

قرار داده‌ایم. (۶۳)

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَبِيمِ

آن درختی است که در قعر دوزخ می روید، (۶۴)

طَلَعَهَا كَأَنَّه رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ

شکوفه‌هایش مانند سرهای شیاطین

[بسیار بدنما و زشت] است. (۶۵)

فَإِنَّهُمْ لَأَكْلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

پس این منکران لجوج حتماً از آن می خورند و شکم‌ها

را از آن پر می‌کنند. (۶۶)

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

آن گاه به ناچار روی آن [به عنوان نوشیدنی] مخلوطی از آب
بسیار داغ و متعفن برای آنان خواهد بود! (۶۷)

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ

سپس بازگشتشان حتماً به سوی دوزخ است. (۶۸)

إِنَّهُمْ أَفْوَا أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ

[سزاوار بودنشان در قیامت به این همه عذاب به سبب این

است که] آنان پدرانشان را گمراه یافتند، (۶۹)

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ

و [با اینکه می دانستند گمراهند بدون اندیشه و تأمل]

عجولانه از پی آنان می رفتند! (۷۰)

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

و به راستی پیش از اینان بیشتر پیشینان گمراه شدند، (۷۱)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ

و بی تردید ما در میان آنان بیم دهندگانی فرستادیم. (۷۲)

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ

پس با تأمل بنگر سرانجام بیم داده شدگان

چگونه بود؟ (۷۳)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

[همه هلاک شدند] جز بندگان خالص شده خدا، (۷۴)

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ

و نوح ما را ندا کرد [و ما ندایش را اجابت کردیم] پس ما به

راستی نیکو اجابت کننده‌ای هستیم، (۷۵)

وَنَجِّينَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و او و خاندانش را از آن اندوه بزرگ نجات دادیم. (۷۶)

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

و تنها ذریه او را [در زمین] باقی گذاشتیم، (۷۷)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و در میان آیندگان برای او نام نیک به جا گذاشتیم؛ (۷۸)

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ

سلام بر نوح در میان جهانیان. (۷۹)

إِنَّا كَذَّبِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

به راستی ما نیکوکاران را این گونه پاداش می دهیم. (۸۰)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بی تردید او از بندگان مؤمن ما بود. (۸۱)

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ

سپس دیگران را غرق کردیم؛ (۸۲)

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ

و به راستی ابراهیم از پیروان نوح بود، (۸۳)

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

هنگامی که با دلی پاک به سوی پروردگارش آمد. (۸۴)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

[یاد کن] هنگامی را که به پدر و قومش گفت: چیست آنچه

می پرستید؟ (۸۵)

أَيْفَا آلِهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

آیا به جای خدا معبودان دروغین را می خواهید. (۸۶)

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس گمانتان بہ پروردگار جہانیاں چیست؟ [کہ غیر

اورا می پرستید،] (۸۷)

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

[چون از او دعوت کردند که شبانه به مراسم عیدشان برود]

نگاهی به ستارگان انداخت، (۸۸)

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

و گفت: به راستی من بیمارم. (۱۹)

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

پس پشت کنان از او روی گرداندند. (۹۰)

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

او هم مخفیانه به سوی بت هایشان رفت و [از روی

ریشخند] گفت: آیا غذا نمی خورید؟ (۹۱)

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

شما را چه شده که سخن نمی گوید؟ (۹۲)

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

پس [به آنها روی آورد و] با دست راست ضربه ای کاری بر

آنها کوبید [و خردشان کرد.] (۹۳)

فَأَقْبِلُوا إِلَيْهِ يَرْفُونَ

مردم با شتاب به سوی او آمدند. (۹۴)

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

[به آنان] گفت: آیا آنچه را [با دست خود] می تراشید،

می پرستید؟! (۹۵)

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

در حالی که خدا شما را و آنچه را می سازید،

آفریده است. (۹۶)

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

گفتند: برای او بنایی بسازید [که گنجایش آتش فراوانی داشته باشد] پس او را در آتش شعله‌ور بیندازید. (۹۷)

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

پس خواستند به او نیرنگی زنند، ولی ما آنان را پست و

شکست خورده کردیم. (۹۸)

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

و [وقتی از این مهلکه جان سالم به در برد] گفت: به راستی من به سوی پروردگارم می روم، و [او] به زودی مرا راهنمایی خواهد کرد. (۹۹)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

پروردگارا! مرا فرزندی که از صالحان باشد عطا کن. (۱۰۰)

فَبَشِّرْ نَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

پس ما او را به پسرى بردبار مژده داديم. (۱۰۱)

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي
 أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ
 سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

هنگامی که با او به [مقام] سعی رسید، گفت: پسرکم! همانا من در خواب می بینم که
 تو را ذبح می کنم، پس با تأمل بنگر رأی تو چیست؟ پدرم آنچه به آن مأمور
 شده ای انجام ده اگر خدا بخواهد مرا از شکیبایان خواهی یافت. (۱۰۲)

فَلَمَّا أَسْلَمًا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

پس هنگامی که آن دو تسلیم [خواستہ خدا] شدند و
ابراہیم، جبین او را بہ زمین نهاد [تا ذبحش کند] (۱۰۳)

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ

و اورا ندا دادیم کہ ای ابراہیم! (۱۰۴)

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

خوابت را تحقق دادی [و فرمان پروردگارت را اجرا کردی]، به
راستی ما نیکوکاران را این گونه پاداش می دهیم [که نیت پاک و
خالصشان را به جای عمل می پذیریم.] (۱۰۵)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

به یقین این همان آزمایش روشن بود. (۱۰۶)

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

و ما اسماعیل را در برابر قربانی بزرگی [از ذبح شدن]

رهانیدیم، (۱۰۷)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و در میان آیندگان برای او [نام نیک] به جا گذاشتیم. (۱۰۸)

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

سلام بر ابراهیم. (۱۰۹)

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ

[ما] نیکوکاران را این گونه پاداش می دهیم. (۱۱۰)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بی تردید او از بندگان مؤمن ما بود، (۱۱۱)

وَبَشِّرْنَا هُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

و ما او را به اسحاق که پیامبری از شایستگان بود

مژده دادیم، (۱۱۲)

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ
وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ

و بر او و بر اسحاق برکت دادیم، و از دودمان آن دو برخی
نیکوکارند و برخی آشکارا ستمکار بر خویشند، (۱۱۳)

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

و به راستی ما به موسی و هارون نعمت دادیم، (۱۱۴)

وَنَجِّينَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ

و آن دو نفر و قومشان را از اندوه بزرگ نجات

بخشیدیم، (۱۱۵)

وَنَصَرْنَا هُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

و آنان را یاری دادیم در نتیجه پیروز شدند، (۱۱۶)

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

و هر دو را کتاب بسیار روشنگر عطا کردیم، (۱۱۷)

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

وبه راه راست هدایتشان نمودیم، (۱۱۸)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

و در میان آیندگان برای هر دو نفر نام نیک

به جا گذاشتیم. (۱۱۹)

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

سلام بر موسی و هارون. (۱۲۰)

إِنَّا كَذَّبِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما نیکوکاران را این گونه پاداش می دهیم. (۱۲۱)

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بی تردید هر دو از بندگان مؤمن ما بودند، (۱۲۲)

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و بی تردید الیاس از پیامبران بود. (۱۲۳)

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ

[یاد کن] هنگامی را که به قومش گفت: آیا [از شرک

و طغیان] نمی پرهیزید؟ (۱۲۴)

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

آیا بت «بعل» را می پرستید و بهترین آفرینندگان

را رها می کنید؟! (۱۲۵)

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

خدا را که پروردگار شما و پروردگار پدران

پیشین شماست. (۱۲۶)

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

پس او را انکار کردند، یقیناً آنان از احضار شدگان [در

عذاب] خواهند بود، (۱۲۷)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

جز بندگان خالص شده خدا [که از هر کیفری

در امانند،] (۱۲۸)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و در میان آیندگان برای او نام نیک

به جا گذاشتیم. (۱۲۹)

سَلَامٌ عَلٰٓى اٰلِ يٰسِیْنَ

سلام بر آل یاسین. (۱۳۰)

إِنَّا كَذَّبِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما نیکوکاران را این گونه پاداش می دهیم. (۱۳۱)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بی تردید او از بندگان مؤمن ما بود. (۱۳۲)

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و بی تردید لوط از پیامبران بود. (۱۳۳)

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

[یاد کن] هنگامی را که او و همه اهلش

را نجات دادیم، (۱۳۴)

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

مگر پیرزنی را که در میان باقی ماندگان

[در شهر] بود. (۱۳۵)

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخِرِينَ

سپس دیگران را هلاک کردیم، (۱۳۶)

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ

و شما همواره صبحگاهان [در مسیر سفرهایتان از کنار

ویرانه های شهر] آنان گذر می کنید، (۱۳۷)

وَبِاللَّيْلِ^{قُلْ} أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و نیز شبانگهان، آیا تعقل نمی کنید؟ (۱۳۸)

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و یونس از پیامبران بود. (۱۳۹)

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

[یاد کن] هنگامی را که به سوی آن کشتی پر [از جمعیت و

بار] گریخت، (۱۴۰)

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

و با سرنشینان کشتی قرعه انداخت [و قرعه به نامش افتاد] و
از مغلوب شدگان شد [و او را به دریا انداختند.] [۱۴۱]

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

پس آن ماهی بزرگ او را بلعید، در حالی که سزاوار سرزنش

بود. (۱۴۲)

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

[و در شکم ماهی به تسبیح خدا مشغول شد که] اگر او از

تسبیح کنندگان نبود، (۱۴۳)

لَلْبِثِّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

بی تردید تا روزی که مردم برانگیخته می شوند در شکم

ماهی می ماند. (۱۴۴)

فَنَبِّدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

پس او را در حالی که بیمار بود به زمینی خشک و بی گیاه

افکندیم. (۱۴۵)

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ

و بر او گیاهی از نوعی کدو رویاندم، (۱۴۶)

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

و اورا بہ سوی [قومی] یکصد ہزار نفر [ی] یا بیشتر

فرستادیم. (۱۴۷)

فَأْمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

پس ایمان آوردند در نتیجه آنان را تا پایان عمرشان [از نعمت ها و مواهب خود] بهره مند کردیم. (۱۴۸)

فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُنُونَ

[مشركان سبک مغز می گویند: فرشتگان، دختران خدایند] پس از
آنان پرس که آیا دختران برای پروردگار تو هستند و پسران برای
ایشان؟! (۱۴۹)

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

یا اینکه ما فرشتگان را دختر آفریدیم و آنان شاهد بودند؟! (۱۵۰)

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إَفْكِهَمْ يُقُولُونَ

آگاه باش! که آنان از بافته های دروغ خود می گویند (۱۵۱)

وَلَدَ اللّٰهُ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

که خدا فرزند آورده! و بی تردید آنان دروغگویند. (۱۵۲)

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

آیا دختران را بر پسران ترجیح داده است؟ (۱۵۳)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

شما را چه شده، چگونه حکم می کنید؟ (۱۵۴)

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

پس آیا متذکر [حقایق] نمی شوید؟ (۱۵۵)

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ

یا شما [بر این ادعای خود] دلیل روشنی دارید؟ (۱۵۶)

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس اگر راستگوئید، کتابتان را [که این سخنان را با تکیه بر

آن می گوئید، به میان] آورید. (۱۵۷)

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ
لَمُحْضَرُونَ

میان خدا و جن، نسب و خویشی قرار دادند، در صورتی که
جنیان به خوبی می دانند که [روز قیامت برای حساب و پاداش]
احضار خواهند شد. (۱۵۸)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

خدا از آنچه او را به آن توصیف می کنند، منزّه است. (۱۵۹)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

مگر بندگان خالص شده خدا [که او را به آنچه توصیف می

کنند شایسته مقام قدس اوست.] (۱۶۰)

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

و بی تردید شما و آنچه را می پرستید، (۱۶۱)

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ

نمی‌توانید [مردم را] بر ضد خدا گمراه کنید. (۱۶۲)

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ

مگر کسانی را که [به اختیار خود به خاطر پذیرفتن وسوسه و

اغواگری شما] به دوزخ درآیند، (۱۶۳)

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

و هیچ یک از ما فرشتگان نیست مگر اینکه برای او مقامی

معین است. (۱۶۴)

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ

و همانا ما [برای اجرای فرمان خدا] صف بستگانیم. (۱۶۵)

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و ما خود تسبیح کنندگانیم. (۱۶۶)

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ

و مشرکان [پیش از بعثت پیامبر] قاطعانه می گفتند: (۱۶۷)

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ

اگر نزد ما کتابی چون کتاب های آسمانی

پیامبران پیشین بود، (۱۶۸)

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

بی تردید از بندگان خالص شده خدا می شدیم. (۱۶۹)

فَكْفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

ولی [هنگامی که قرآن را برای هدایت آنان نازل کردیم] به آن کافر شدند
و به زودی [وزر و وبال کفرشان را] خواهند دانست. (۱۷۰)

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

و وعده قطعی ما درباره بندگان به رسالت فرستاده شده، از

پیش محقق و ثابت گشته است، (۱۷۱)

إِنَّهُمْ لَئِمَّ الْمُتَّوُونَ

که بی تردید آنان [در همه زمینه ها] یاری شدگانند، (۱۷۲)

وَإِنَّا جُنَدْنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

و مسلماً سپاه ما پیروزند. (۱۷۳)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

پس تا مدتی از آنان روی بگردان. (۱۷۴)

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و آنان را بنگر که به زودی [وزر و وبال گناهانشان را]

خواهند دید. (۱۷۵)

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آیا شتاب در آمدن عذاب ما را می خواهند؟! (۱۷۶)

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ

پس هنگامی که [عذاب ما] به آستانه خانه هایشان نازل
شود، بیم شدگان روزگار بدی خواهند داشت، (۱۷۷)

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و تا مدتی از آنان روی بگردان، (۱۷۸)

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و [آنان را] بنگر که به زودی [وزر و وبال گناهانشان را]

خواهند دید. (۱۷۹)

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

پروردگارت که دارای عزت است از آنچه او را به آن توصیف

می کنند، منزّه است. (۱۸۰)

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

و سلام بر پیامبران (۱۸۱)

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و همه ستایش ها ویژه خداست که پروردگار

جهانیان است. (۱۸۲)